

РЕШЕНИЕ

№ 25334

гр. София, 29.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10564** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. М. А.- гражданин на С. срещу Решение №10567/08.10.2024 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Д. М. А.- гражданин на С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че при издаването на решението,административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като в него са изложени формални съображения и по същество представляват липса на мотиви, като в хода на производството се е опитал подробно да изясни причините, поради които е напуснал С. и неправилно административният орган е приел, че не е налице основателен страх от преследване и е нарушена нормата на чл.75,ал.3 от ЗУБ и не са изложени съждения относно сигурността в страната на произход, както и не е изследвал обстановката в територията, от която идва и за информацията, която съществува за провинция Х. и ако се завърне ще бъде подложен на преследване. Посочва се още, че не е обсъдено обстоятелството, че оспорващият изпитва основателен страх от преследване и се страхува за живота и здравето си. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- Д. М. А. редовно и своевременно

призован се явява и с помощта на преводач от арабски език поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт Х., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СПП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор К. която жела решението на Председател на ДАБ към МС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 5404 ПАМ-196/22.06.2024 година на Началник ГПУ-С. е наложена ПАМ“ Връщане до страна на произход“ на Б. М. Х.- гражданин на С..

На 02.07.2024 година оспорващият представил се с имената Д. М. А. депозирал Молба в Дирекция“ Миграция“ до ДАБ, с която поиска да му бъде предоставена закрила, а молбата е регистрирана в ДАБ на 09.07.2024 година.

На същата дата е отправена Покана за явяване на интервю на дата 16.07.2024 година.

След регистриране на молбата, оспорващият попълнил Регистрационен лист, в който посочил, че е гражданин на С., етническа принадлежност арабин, по религия мюсюлманин сунит, образование – начално, по професия земеделец ,неженен и владее арабски език, запознат е с Указанията относно реда за подаване на молби за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, със Списъка на организациите, предоставящи безплатна правна помощ и му снета Е. дактилоскопна експертиза.

На 16.07.2024 година с оспорващия е проведено интервю в присъствието на преводач от арабски език Х. К., в което той посочил, че няма пречка явлият се преводач да осъществи превода, няма комуникативни пречки, няма оригинални документи в себе си, земеделец е, не е имал проблеми заради изповядваната от него религия, не е имал проблеми с официалните власти или полицията в С., не е участвал в религиозна организация, общност или секта, посочил е, че има война и сражения, лоши са условията на живот, няма спокойствие и сигурност, карат хората да напускат домовете си и да се местят в други райони, като кюрдите воюват срещу свободната армия , като има брат в РБ, който е на 16 години и е в Х., напуснал е нелегално С. с помощта на трафикант без документи в средата на май 2024 година за Турция, а там останал 14 дни и след това дошъл в България, искал е да стигне България , не му оказвано насилие в С. и Турция, като е влязъл нелегално в РБ на 18.06.2024 година през дупка в теленото заграждение, вървял в гората 4 дни, а след това е дошла полицията и е спряла колата, която го е взела, не е подавал молба за закрила в друга държава , не е осъждан, не е отбивал военната си служба, посочил е, че в С. има война и сражения и животът е много труден, като иска да получи закрила, защото няма сигурност, умират хората и като се бият винаги се страхува, че може да умре и иска да остане в РБ и да си намери работа.

На 10.09.2024 година до Председател на ДАБ към МС на РБ е депозирано Становище от интервюиращ орган, в което е посочено, че следва да се отхвърли молбата на оспорващия за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

На 01.10.2024 година с оспорващия е проведено отново интервю, в което той отново посочил, че е напуснал нелегално С. преди 4 месеца, заминал за Турция и дошъл в РБ,

като бил заловен от полицаите, няма условия за живот и няма работа и иска да намери работа тук за да помага на неговото семейство, което е в С., като там животът е труден заради войната и до една година следва да служи в армията, като рядко някой се връща жив от войната, а неговото населено място се намира под контрола на Кюрдите, които не ги нападат и няма насилие над хората, напуснал родината си заради казармата, не е имал заплахи, нито той, нито семейството му е заплашвано, и ако се върне ще бъде изпратен в казармата и се страхува да не служи в казармата.

На 04.10.2024 година отново Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ депозирал Становище до Председател на ДАБ, с което предложил да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

На 08.10.2024 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение №10567, с което отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено на оспорващия на дата 18.10.2024 година и текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №10567/08.10.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48 от ЗУБ е предоставено правото да се произнася по молби за предоставяне на международна закрила.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето М. Т. заема длъжността- Председател на ДАБ към МС.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално правните.

От събраните доказателства е установено, че чужденецът е подал първа молба за закрила в РБ на дата 02.07.2024 година в Дирекция "Миграция", която регистриран в ДАБ на 09.07.2024 като на тази дата е регистрирана същата, отправена е Покана за явяване на интервю, попълнил е Регистрационен лист, снета му Е. дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила и със Списъка на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут при ДАБ към МС. Проведено е и второ интервю от Интервюиращ орган, след първото, но въпреки това административният орган не е анализирал бежанската история на оспорващия. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ.

"**Чужденец**" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а, чужденец, търсещ закрила "е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ.

В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 02.07.2024 година/ регистрирана в ДАБ ан 09.07.2024 година представлява първа такава като производството се е развило в съответствие с нормата на чл. 8, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС/прилагаща се за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница, в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила, като в това място за задържане на чужденеца е разяснена възможността да кандидатства за международна закрила, същият я упражнил правото си да подаде молба за закрила и е подал такава на дата 02.07.2024 година и то лично съгласно разпоредбата на чл. [чл. 58, ал. 3 ЗУБ](#) вр. чл. 6, ал. 2 от Директива 2013/32/ЕС, осигурен му преводач от арабски език, улесняващ достъпа му до процедурата в съответствие с [чл. 59, ал. 1 ЗУБ](#) и чл. 8, ал. 1, изр.2 от Директива 2013/32/ЕС. От своя страна в Директива 2013/32/ЕС е посочено, че „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подало молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение; а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к). След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорвания е открито лично дело - разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 10 дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски език и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци, като на търсещия закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС, в съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по [ЗУБ](#) и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192

от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец.

Въпреки проведеното второ интервю, не може да се приеме, че то е било обективно и по никакъв начин административният орган не е изследвал причините за напускане на С. от страна на оспорващия и най-вече- нежеланието му да отбива военната си служба. Зададените въпроси на двете интервюта са твърде общи и по никакъв начин не позволяват да се установи дали оспорващият е дезертьор от военна служба или има опасения от това и причините за нежеланието му да отбива военната си служба. В НАРЪЧНИКА ПО ПРОЦЕДУРИ И КРИТЕРИИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТАТУТ НА БЕЖАНЕЦ - в Глава В “Дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба“ в т.167 е посочено, че в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Освен това, независимо дали военната повинност е задължителна или не, дезертирането неминуемо се счита за криминално престъпление. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. От друга страна, дезертьорството или опитът за бягство от военна служба не изключват възможността лицето да е бежанец и дадено лице, освен че е бежанец, може да е и дезертьор или беглец от военна служба. Очевидно, лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец. То, обаче, може да е бежанец, ако дезертирането или бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си, или ако то има други причини, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване.

Дезертьор или лице, което се опитва да избяга от военна служба, може също да се счита за бежанец и когато се докаже, че то ще понесе не съответстващо на провинението сурово наказание за военното си нарушение поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения. Същото ще важи и когато се докаже, че лицето има основателни опасения от преследване по гореизброените причини и извън наказанието за дезертиране. Съществуват, обаче, и случаи, при които необходимостта от изпълнение на военната служба, е единствената причина да се иска статут на бежанец, т. е. когато лицето докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите действителни политически, религиозни или морални убеждения или на валидни съображения на съвестта. Не всяко убеждение, обаче, колкото и истинско да е то, представлява достатъчно основателна причина за искане на статут на бежанец след дезертиране или бягство от военна служба. Не е достатъчно лицето да не е съгласно с правителството по отношение на политическата мотивировка за конкретно военно действие. Там, обаче, където дадено военно действие, с което лицето не желае да има нищо общо, е осъдено от международната общност като противоречащо на основните правила за човешко поведение, наказанието за дезертиране или бягство от военна служба, в светлината на всички други изисквания на определението, може да се счита за преследване. Отказът от военна служба може да се основава и на религиозни убеждения. Ако кандидатът е в състояние да докаже, че религиозните му убеждения са искрени и, че те не се взети под внимание от властите в страната, които са поискали да изпълни военната си повинност, той би могъл да поиска статут на бежанец. Разбира се, такова искане би трябвало да е

съпроводено от допълнителни данни, че кандидатът или неговото семейство са се натъкнали на затруднения поради религиозните си убеждения. Въпросът, дали отказът от военна служба по причини на съвестта може да представлява основание за валидно искане за статут на бежанец също трябва да се разгледа в светлината на последните промени в тази област. Нарастващ брой държави въведоха законодателни или административни правила, в съответствие с които лицата, които могат да изтъкнат основателни мотиви на съвестта, се освобождават от военна служба изцяло или отчасти при възможност за алтернативна (т. е. гражданска) служба. Въвеждането на подобни законодателни или административни правила е предлагано и от страна на международни институции. В светлината на това развитие, договарящите се държави са тези, които решават дали да признаят статут на бежанец на лица, които отказват да изпълнят военната си служба по съображения на съвестта. Естествено, искреността на политическите, религиозните или моралните убеждения на дадено лице или на неговите мотиви на съвестта, които го карат да се отклонява от изпълнение на военна служба, ще трябва да бъдат установени чрез внимателно проучване на неговата личност и произход. Фактът, че то може да е демонстрирало своите възгледи преди да бъде призовано в армията или, че вече е срещнало затруднения от страна на властите във връзка с тези си убеждения, е от значение по случая. За искреността на неговите убеждения може да се съди и по това дали е бил призован в армията за задължителна служба или се е присъединил към нея като доброволец.

Административният орган не е изследвал задълбочено по никакъв начин нежеланието на търсещия закрила да отбие военната си служба в С., а само повърхностно и при задаване на общи въпроси е приел, че нежеланието да отбие военната служба не е основание да се предостави статут на бежанец, а това предполага отмяна на Решението и връщане на личното дело на Председател на ДАБ за ново разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила, при което следва да се проведе ново интервю с оспорващия като се поставят конкретни въпроси, цитирани по-горе в Наръчника по процедури и критерии, и в съответствие с тях да се извърши нова преценка на причината и нежеланието на търсещия закрила да отбие военната си служба и в този смисъл да се задават конкретни въпроси по Наръчника, цитирани по-горе и да се изследват всички причини за нежеланието на търсещия закрила/ по всяка една точка от цитираните по-горе в Глава "Дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба на Наръчника по процедури и критерии обстоятелства, и едва тогава да се постановява решение. Наред с това, следва да се извърши и нова преценка за наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на оспорващия, като се анализира подробно ситуацията в страната на произход на оспорващия и се обсъдят и останалите предпоставки по чл.8 и чл.9 от ЗУБ, в това число в действителност той има ли непълнолетен брат на територията на РБ/ както е посочено в интервюто./

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното Решение не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отмяната му .

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №10567/08.10.2024 година на Председател на

ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Д. М. А.- гражданин на С..

ИЗПРАЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА Д. М. А. НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: